

Vaikka lämmittäjä jätti yllättänsä elämänsä

Kantapöytässään kun piti yllä tietovisaa

Moni totesi: "Tuotakaan tiedä en"

Vaan kun itse kääntyi, katsoi elämänsänsä risaa

Kysyi kaikkein vaikeimman kysymyksen

Ja myönsi: enää mistään mitään tiedä en

refrain

Vaikka on kesäkin kuumimmillaan

On niin kylmää ja yksinäistä

Että voi viluissaan vaeltaa vaan

Edes lapaset ei lämmitä

Sitä, joka

Olla taisi

Eksynyt, väsynyt ja sekaisin (2x)

Yhtäkkiä se sama tunne silloin palaa

Kysyy: mitä helvettiä mä tää illän teen?

Kun ei lähdä omaa ihmistä, ei omaa alaa

Tuskin paikkaa, mihin laittaa makuulleen

Ryppykaveri suo kulkukoiralta suojan

Nyrkkeilijä varastaa sen pistoolin

Silloin valtaa hänet viimein, kiitos taivaan Luojan

Usko siitä, että pian on paremmin

Se tahtoi uskoa, kun usein olikin niin

Eksynyt, väsynyt ja sekaisin (2x)

Olivat ne sata tai vain neljäkymmentä vuotta -

Jokainen on onnellinen vahinko

Pidempäänkin jatkaa toki voi, vaan miksi suotta

Jos on hanskat naulaan nostettuina jo?

Vaan jospa vihdoinkin sai aikaan

Tuo nyrkkeilijä vaitonainen

Sen suurimman nyrkin kanssa

Sen sovinnon?

Jos olikin ottelunsa

Juuri sen mittainen?

Me tiedämme: se oli elämä

Ja siinä aivan kaikki on

Siinä kaikki on

